10/12/2019

Άγιος Μηνάς ο Καλλικέλαδος

/ Βίοι Αγίων

Σήμερα 10 Δεκεμβρίου η Εκκλησία μας τιμά τη μνήμη των μαρτύρων Μηνά του Καλλικέλαδου, Ερμογένους και Ευγράφου.

Η αδιάφθορη γλώσσα του Αγίου Μηνά βρίσκεται στη Μονή Λειμώνος Λέσβου. Αποτμήματα του Ιερού Λειψάνου του Αγίου βρίσκονται στη Μονή Δοχειαρίου Αγίου Όρους και στο Μουσείο Μπενάκη των Αθηνών.

Οι τρείς αυτοί μάρτυρες έζησαν στην εποχή των μεγάλων διωγμών κατά των Χριστιανών, επί Μαξιμίνου. Ο Μηνάς ήταν Αθηναίος, καταγόμενος από ειδωλολατρική οικογένεια. Μετά όμως από μελέτη της ζωής της Εκκλησίας και

εμβάθυνση στα κείμενα της Παλαιάς και της Καινής Διαθήκης, κατέληξε στο συμπέρασμα πως μόνο ο Χριστιανισμός είναι η αυθεντική αλήθεια και η πραγματική ζωή, γι’ αυτό κατηχήθηκε, βαπτίστηκε και εντάχθηκε στην Εκκλησία. Ο αυτοκράτορας Μαξιμίνος, μη γνωρίζοντας τη χριστιανική του πίστη, τον έστειλε ως έπαρχο στην Αλεξάνδρεια. Όταν όμως ήρθε η στιγμή ο αυτοκράτορας να διατάξει διωγμούς στην πόλη, ο Μηνάς όχι μόνο δεν εκτέλεσε τη διαταγή, αλλά και συνέβαλε τα μέγιστά να πληθυνθούν οι χριστιανοί.

Τότε ο Μαξιμίνος ενοχλημένος από τη στάση του Μηνά, έστειλε νέο έπαρχο, τον Ερμογένη. Αυτός, τηρώντας το γράμμα του νόμου, βασάνισε σκληρά το Μηνά και τον έκλεισε στη φυλακή, για να πεθάνει, ένεκα των πολλών πληγών που είχε στο σώμα του. Ο Μηνάς όμως, όχι μόνο δεν πέθανε, αλλά και οι πληγές του θεραπεύθηκαν.

Ο ειδωλολάτρης Έπαρχος Ερμογένης, βλέποντας το θαυμαστό αυτό φαινόμενο, πιστεύει στο Χριστό και δέχεται το βάπτισμα από τον Άγιο Μηνά. Επιπλέον, από τους επισκόπους που συγκεντρώθηκαν εκεί, λαμβάνει το αξίωμα της αρχιεροσύνης.

Τότε, ο θυμός και ο φθόνος του Μαξιμίνου αυξάνεται και διατάσσει να υποβληθούν σε βασανιστήρια και ο Μηνάς και ο Ερμογένης. Και οι δύο με θάρρος ομολογούν την πίστη τους στο Χριστό μπροστά στον ίδιο τον Μαξιμίνο, με αποτέλεσμα να αποκεφαλισθούν και να λάβουν το μαρτυρικό στεφάνι των μαθητών του Ιησού Χριστού.

Μαζί τους ήταν και ο γραμματέας του Αγίου Μηνά, ο Εύγραφος, ο οποίος επίσης ομολόγησε το Χριστό και είχε μαρτυρικό τέλος.

Οι πιστοί βιώνουν μέσα από τη λειτουργική και μυστηριακή ζωή της Εκκλησίας το μέγεθος και την αξία του μαρτυρίου και αναγνωρίζουν ότι το δένδρο της Εκκλησίας, το οποίο ζει στους αιώνες, ποτίστηκε με το αίμα των μαρτύρων.

Του Επισκόπου Μεσαορίας Γρηγορίου